

pullisena että Majin nyt huonimmissa mielitäsi
niitä asioita kuin rippikoulussa opitetaan ja
neuvotaan. Kukaan meistä uskalleta tuo-
mita ettei rippikoulussa voisi selvittää se,
tärkeä asia: miten löydämme Jumalan
ja toimivan valtakunnan, että Jumalaa on
peloleminen totuudessa ja hengessä?

Joka kerran on selvä tieto Jän tehosta ja
jäs sydän on nyörtynyt kauliisiksi Hänen
takdalleen, niin ei sen teroitus pelätä
olevansa ulkoisella, vaikka hän antaa
aman avoana kaikille kirkollisille siin-
nölle. Mitäpä hyödyttää meitä jos
luovamme kirkosta, muka siten ul-
koisella ^{voimalla} ja kumminkin sydämemme
pöyry kylmänä sisäiselle Jän äänelle joka
raatii vilpittömyyttä ja rakkautta.

Jäsin ajittelevien uskonnollisia mielipiteitä
on ole nopea laukkaamaan. Eikä uskalla
väittää, en tuomita ^{Hei} nuo toiset löydä
Jumalaa ja he sitä todella vilpittämättä

etivät. Niin olin luullut sinuakin
ajuttelevan, ja sentähden oli se odetta-
matainta, kuin aivan kun hieman iältä
kajaisit Maijan rippikaulun asiaan —
joka muuttelysi todellakin katkerasti Maija
sekä minunkin mieltäni.

Maijan taivon että pyytäisin Sinua
tänne pääsiäiseksi, kamaisin, manueli-
riota erityisesti syistä. Ehkä suurin
syy lienee ollut se, kuin julkaisin että hän
liikari kääntyy siihen hänelle onnelliseen aj-
tukseen. Pekka tulee, Pekka tulee.
Ja sen ajatuksen inoistamana unakteen
kaiken sen, jota minun käsitykseni mukaan
nyt enin tulisi ajatella. En näe siinä
mitään ulkokuullaisuutta jos tuolle rippikau-
lulle annetaan oikeutettu arvansa ja aikansa.

Muutkin ylipäänsä pidän sopimattomana
että kutsua Sinua luoksemme.

Waisivathan ne jotka taivovat rakkaus-
denne häihtävän olemattomiin, otaksua.

että minä houkutteleva Sua tyttärelle
ja sentähden laitan niin, että vaan ussin
min tuisanne tapalle.

Nauru, naura vaan Pitter äidin pikkusmi-
suudelle ja ehkä itorakkaudelle — Lemmikki
rakka olen. — Esiä siis odota virallisin
kutsujani vaan tule minun puolestaani kaska
vaan sulle savetun. — Esiä myöskään ajotte-
Kalle rukaus ketirauhaa häiritsevää.

Käsitteikään Kalle, ettei hänen asemansa
anaoteta aman äidin sydämessä, vaikka
pa tuo äiti rakasteekin Pekkaa kuin aman
peikkaapa. — Äidillinen rakkaus ankkin
mielestäni vuote sikkain liydellinen ja tilmuenty
vieraasta kahtaan yhtä reijttomana asonottomana
kuin amaa lastakin kahtaan. — Sealaisten
tunteen Pitter rakas minulta omistat.
Ja nyt kuin sen tiedät, — niin tiedä
myös; loukkauksesi oli antuksi annettu
ennen kuin sitä ehdit pyytääkään
Olethan nyt rauhallinen.
Sulimmat terveiset äidellä